ЗАМОК ВИЩЕНЕБА

[На сцену виходить ГІД - основний персонаж сюжету. Читач або режисер самостійно уявляє / обирає як виглядає ВАШ гід: вік, стать та інші зовнішні прояви. В межах цього сценарію, задля зручності, він є чоловіком із жвавою, виразною мімікою, дикцією і мовою тіла; часто невербально акцентує важливі йому моменти. На початку тримає книгу.

При переходах між кімнатами доцільні музичні та рухальні імпровізації відповідно до ролі та тексту. Коли з'являється нова роль, то крім фізичних змін (голос, міміка) можлива також і заміна елементів вбрання персонажу; опціонально, залучення іншого актора. Ролі цього сюжету: ГІД, ФЕРМЕР, КУХАР, КАЗКАР]

ГІД: Шановні гості… ні! МЕШКАНЦІ… Душею широкою та серцем відкритим я запрошую вас до Замку Вищенеба. Заходьте! Усіма знаннями, що маю, я відкритий ділитися. Усією мудрістю Замку, вам, кожному, зичу, щиро насолодитися. Мене можна звати Отто і я ваш Гід-Екскурсовод.

[Відкриває книгу, глядач бачить обкладинку де не зображено НІЧОГО: ані назви, ні малюнків. Пуста однотонна обгортка]

ГІД: Правила нашої подорожі вельми прості: Думки – пусті. Гра така: нічого, НІЧОГІСЕНЬКИ, не запам'ятовуй. Слухай, відчувай, будь вражений. Будь. І забудь. Переходиш до іншої кімнати – і все, наче після сну приємного, солодкого як сахарна вата, прокинувся; заново народився, такий: «Га? Шо? Де я? Хто я?»

[ПАУЗА, оглядає зал, звертається до Глядача(ів)]

ГІД: От, ти… хто ти?

[Повторює відповідь Глядача]

А тепер ти засинаєш, і сниться тобі… екскурсія до Замку Вищенеба, та дядко-екскурсовод із отими якимись іграми, правилами... Дивний дядко! Сниться [зіває]… сон солодкий як сахарна вата. І прокидаєшся ти у новій, незнайомій, кімнаті. Тягнешся тілом, рухаєш руками, крилами, лапами, ластами або шо там є. Глядь – бачиш деркало. Дивишся – в ньому наче й ти, але вже якийсь інший.

[ПАУЗА, звертається до Глядача]

От тепер ти… хто?

[Повторює відповідь Глядача]

Зараз, у цій кімнаті… А у наступній кімнаті станеш ще кимось. Навіть якщо на перший погляд залишаєшся собою. Але вже ні. Ти завжди змінюєшся. Може хвіст чешуйчатий відростає, може вище стаєш на кілька сантиметрів, а може насіння думки нової прокльовується. Шось завжди є, помічаєш то чи ні…

[ГІД відкриває книгу і говорить натхненно, рухами ілюструючи слова]

Правило Друге. Ти можеш брати будь які предмети і робити з ними все що заманеться. Але після екскурсії… усі речі залишаються тут, бо вони є частиною Замку.

От уяви величезну шоколадну річку! На її хвилях з'являються шоколадні фігурки… Рибок. Раків. Сьорфінгістів, які балансують на хвилях. Усі – з шоколаду. Усі – частина річки, що втікає у величезний шоколадний Океан. Усі фігурки стають частиною Океану, хвилі якого створюють нові фігурки. Дельфінів. Водоростей. Яхт із натовпами людей. Люди лежать на шоколадних лежачках біля шоколадних басейнів та засмагають під шоколадним Сонцем. А Сонце тане від власної жари, стікає донизу і теж стає частиною Океану.

Наш Замок – такий собі Океан. Тому все, що тут є: кожна кімната, кожен камінець чи житель – це частина Замку. Незвичайна, унікальна крапля Океану. Яка постійно змінюється і приймає нову форму, зберігаючи суть. А суть наша в чому…

[ГІД закриває книгу, пауза, говорить проникливо]

Повага, що бере початок із кожного. Я - дядко Отто. І я хочу, щоб мене поважали, щоб зі мною спілкувались, щоб мене любили. Тому Я починаю із Себе. Я люблю та поважаю себе. Я люблю та поважаю кожну дрібнесеньку-малесеньку краплинку Океану. Краплинка це відчуває і радо грається зі мною, визнає мене, росте, ширяться, тримає, підіймає на хвилях у Небо, катає вверх і вниз. А я дослухаюся. Бо поважаю і люблю Океан та все що у ньому…

[ГІД кладе книгу на підлогу]

Але основне правило – ніяких правил. Я лишаю тут Книгу зі всіма-усіма правилами: змінюватися, брати чи не брати, поважати... Бо це завжди твій вибір, хочеш триматись правил – давай, не хочеш – не треба; рішення та відповідальність – за тобою… Основне що б я радив слухати – це навіть не мене *[усміхається широко]*, а РИТМ Замку. Давай-но ми разом послухаємо та відчуємо КУДИ він нас кличе *[прикладає до вух відкриті долоні, прислухається]*

ЗАМОК ВИЩЕНЕБА – ВІТРЯК СТИХІЙ

ГІД: Із будь якої вежі Замку можна побачити Вітряк Стихій. Оці штуки, що крутяться *[Крутить рівними руками, як у фізкультурних вправах],* звуться «***Крила***». На крилах ми підіймаємось та спускаємось. А іноді кружляємо! *[Крутить руками; ногами йде наче підіймається та спускається сходами. Іноді змінює напрямки, рівні та швидкості]* … Щоб пройти крізь потоки вітру, ми єднаємося з ними… Чи стаємо ми повністю вітром? Чи маємо всередині стабільний центр, навколо якого пориви вітру закручуються? *[поступове сповільнення]…* У нашого Вітряка от центр є. І своє завдання, зараз дізнаєтесь яке…!

[Вимикається світло, зміна кімнати. ГІД –> ВЕДУЧИЙ ФЕРМЕР та КУХАР. Вмикається світло]

ФЕРМЕР / КУХАР: Привіт! Я – Отто, Ведучий Фермер та Кухар. Вітаю в Ігровій Кімнаті! От ви знаєте що таке ігрова кімната?..

[Активно слухає відповідь Глядача(ів), вільний діалог]

Так, тут ми граємо! Беремо на себе певну роль та виконуємо завдання відповідно до неї. Зараз ми у Вежі Вітряка Стихій. Роль Вітряка – молоти зерно на борошно. Із борошна Пекар може зробити смачну паляницю, щоб накормити кожного із нас. Хто тут хоче бути Пекарем?

[взаємодія]

А ви знаєте як готувати хліб?

[обговорення]

Для цього треба виконати багато завдань, і участь кожного дуже важлива! Деякі завдання обов'язкові – без них не буде паляниці. Деякі не обов'язкові, але так буде набагато смачніше. Тож кожен вирішує сам що робити. І, перш за все, що конкретно тобі ЦІКАВО робити? Спробуємо зготувати смачний перекус!

Outdoors - Обов'язкові:
Фермер: Посіяти зерна, виростити та покосити пшеницю
Млинар: Погрузити колоски пшениці у млин, дістати борошно
Помічник: Принести на кухню борошно
Збиральник / Помічник: Нарубити та принести на кухню дрова
Збиральник / Помічник: Набрати та принести на кухню води

Outdoors - Додаткові:
Виростити та (або) зібрати чай
Виростити бджіл; Зібрати мед
Виростити та (або) зібрати зелень для спецій
Перемолоти спеції на млині
Виростити та зібрати овочі
Виростити та (або) зібрати ягід / фруктів

Indoors - Обов'язкові:
Помічник: Розвести багаття у печі
Пекар / Помічник: Воду закип'ятити для тіста
Пекар: Замісити тісто з борошна та води
Пекар: Спекти паляницю

Indoors - Додаткові:
Підготувати спеції
Підготувати овочевий салат або суп
Підготувати варення із ягід та (або) фруктів
Підготувати мед
Воду закип'ятити для чаю
Заварити Чай
Розставити посуд

[взаємодія, завершення]
ВСІ до столу! Давайте подивимось що ж ми наробили…

[обговорення]
Чи все встигли що хотіли?
Хтось був перенавантажений, а хтось нудьгував?
Чи сподобалось мені те, чим я займався (лась)? Що сподобалось, що ні?
Як би я вчинив (ла) наступного разу?

Гарно попрацювали сьогодні, га? Час і відпочити. Пропоную кожному сісти чи лягти комфортно.

[Вимикається світло, зміна кімнати. ГІД/ФЕРМЕР/КУХАР -> КАЗКАР. Освітлення мінімальне]

КАЗКАР: І це лишень четверта з кімнат нашого безмежного Замку. Кімната Відпочинку. Місце щоб насолодитися враженнями прожитого дня та відновитися. Тут можна спати, читати та розповідати казки. А ще слухати Тишу. До речі, є у ***Лесі Українки*** (знаєте таку?..) вірш, називається: «***Тиша морська***». Ця кімната може перенести нас будь-куди, то давайте послухаємо…

В час гарячий полудневий
Виглядаю у віконце:
Ясне небо, ясне море,
Ясні хмарки, ясне сонце.

Певно, се країна світла
Та злотистої блакиті,
Певно, тут не чули зроду,
Що була негода в світі!

Тиша в морі… педве-ледве
Колихає море хвилі;
Не колишуться од вітру
На човнах вітрила білі.

З тихим плескотом на берег
Рине хвилечка перлиста;
Править хтось малим човенцем,
В'ється стежечка злотиста.

Править хтось малим човенцем,
Стиха весла підіймає,
І здається, що з весельця
Щире золото спадає.

Як би я тепер хотіла
У мале човенце сісти
І далеко на схід сонця
Золотим шляхом поплисти!

Попливла б я на схід сонця,
А від сходу до заходу,
Тим шляхом, що проложило
Ясне сонце через воду.

Не страшні для мене вітри.
Ні підводнії каміння, —
Я про них би й не згадала
В краю вічного проміння.

[Повільне включення світла]

Бувають іноді шторми; іноді кораблі сідають на мілину. Трапляються часом перепони та життєві уроки. Що робити? Плисти далі. Бо завжди посеред бурхливого Океану є затишний Замок Вищенеба. Де можна... відкривати нові кімнати. Сіяти та збирати врожай. Молоти борошно та пекти хліб. Гріти воду й пити чай. Будувати нові човни та запалювати маяки. *[Максимальне світло, ГІД-КАЗКАР забирає з підлоги книгу Правил]* Із вами був ваш Гід-Казкар Замку Вищенеба. Заходьте, любі мешканці! Раді зустрічі!